

[Jens Jensen.]

flytning til Udvalget inden 14 Dage fra Fraflytningen. Den nugældende Frist for Pligten til at anmelde en Lejlighed, der har henstaaet ubeboet et Aar, ændres til 6 Maaneder, og endvidere er der en Bestemmelse vedrørende Anmeldelse og Opsigelse ved Dødsfald. Det, man vil opnaa, er, at de fraflyttede Lejligheder snarest muligt kommer under Kontrol af Udvalget, der saa sørger for en hurtig Genudlejning. Disse Ændringer maa siges at være en fornuftig Foranstaltning og en stor Forbedring. Det, det gælder om, er, at de fraflyttede Lejligheder saa hurtigt som muligt bliver udlejet og beboet. Med Tilfredshed hilser jeg de nye Bestemmelser i Boliglovens § 26, der fremtidig gør det umuligt uden Kommunalbestyrelsens Samtykke at nedlægge en Lejlighed, der benyttes til Sommerbeboelse. Regelen er motiveret med, at Husejerne flere Steder har set deres Fordel i at lade et Hus, der hidtil har været benyttet, staa tomt for at tjene som Ophold for en Familie i nogle faa Sommermaaneder. Jeg hilser med Tilfredshed Nydannelsen i § 6, der giver Husejeren Mulighed for selv at bestemme, hvem han vil have som Lejer, naar den paagældende opfylder de i § 6 opførte Betingelser. Personligt tvivler jeg ikke om, at Husejeren vil hilse Regelen med Tilfredshed som en forsvarlig Lempelse i hans i øvrigt indsnævrede Rettigheder. Men i øvrigt er jeg heller ikke i Tvivl om, at Regelen vil bidrage til at fremme Boliganvisningslovens Formaal: at sikre den bedst mulige Anvendelse af den forhaandenværende Boligmasse.

Til Gengæld for § 6 maa Husejeren tage den nye § 5, Stk. 2, der jo kan betyde, at to Familier kommer til at bo i samme Lejlighed. Det maa dog herved erindres, at Ejeren kan falde tilbage paa § 6, lige indtil det Øjeblik, da Proceduren for Boliganvisningsudvalget er sluttet.

Praktiske finder jeg ligeledes de i § 9 givne nye Regler om fri Bytning af Lejligheder, ogsaa hvor det ikke sker inden for samme Kommune. Regelen vil blive hilset med Tilfredshed af mange og vil næppe i noget Tilfælde komme til at virke imod Boliganvisningslovens Formaal.

Med Hensyn til Udlejning af enkelte Værelser indeholder Lovforslaget ikke ubetydelige Ændringer i Sammenligning med den

nu bestaaende Ordning. Ogsaa enkelte Værelser bliver underkastet Kontrol vedrørende Lejens Størrelse; det gælder navnlig ogsaa Værelser i Ejendomme, der er opført og indrettet efter 1. September 1939. I alle fremtidige Lejemaal angaaende enkelte Værelser faar Udlejeren fri Opsigelsesret efter almindelige kontraktlige Regler. Man har ikke turdet tage Skridtet fuldt ud og give fri Opsigelsesret i bestaaende Lejeforhold vedrørende Værelser, og det maa vel ogsaa erkendes, at det kunde frembyde nogen Fare, da der i Tidens Løb hos mange Udlejere kan have opsamlet sig en Del Misfornøjelse med forskellige Lejere; om det er med Rette eller Urette, skal jeg lade være usagt. Jeg tror, at den frie Opsigelsesret vil fremkalde et større Udbud af Enkeltværelser og derved bidrage til at opfylde Boliganvisningslovens Formaal.

Husejerens Anpart i Fremlejeløbet er nedsat fra 25 til 15 pCt. I de Tilfælde, hvor Husejeren kontraktlig har forpligtet sig til at taale Fremleje, er Procentregelen uden Betydning.

Ændringerne og Tilføjelserne til de to Lovforslag er ret omfattende, og de kan i mange Tilfælde virke noget generende og irriterende, men Lovgivningen maa ses paa Baggrund af den nuværende Bolignød. Jeg vil haabe, at de midlertidige Foranstaltninger snart maa blive overflødige. Jeg tror, at Ejere saavel som Lejere ønsker de frie Forhold tilbage.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til Vedtagelse.

Bouet: Det er beklageligt, at det skal være nødvendigt at vedtage et Lovforslag om tvungen Boliganvisning, beklageligt, at Boligsituationen har udviklet sig saaledes, at en Mængde Mennesker hele Landet over, og ikke mindst her i København, ikke kan faa en Lejlighed. Unge Mennesker, som er blevet gift, maa bo hver for sig, hos Forældre eller andre Slægtninge, og Forældre med Børn maa staves sammen i for smaa Lejligheder. Men det er ogsaa beklageligt, fordi en saadan Boliganvisningslov, Gang paa Gang forelagt til Revision, er et Angreb paa Hjemmet, paa Individets, Familiens Ret til at betragte sit Hjem som et for dem fredeligt Sted, hvor Familiens Medlemmer